СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 266. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛИСТОПАДА 1951. No. 266. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 14, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

У СТОЛИЦІ ПРОТИ НОВИХ ВИДАТКІВ НА КОРИСТЬ АНГЛІЇ

Вашингтон, 12 листопада. — Передбачені відвідини британського прем'єра Винстона Черчила у Білому Домі в січні 1952 року не викликали захоплення серед вирішальних кол з уваги на можливі нові вимоги Англії до Злучених Держав. Передбачають, що консерватист Черчил перебрав керівництво державних справ від лейбуристів у переконанні, що він дістане від американських консервативних груп фінансову допомогу, потрібну для поліпшення економічних стосунків в Англії. Одначе американські консерватисти, яких можна зустріти серед республіканців, визнають також засаду ізоляціонізму. Це стримує їх від дальших видатків на допомогу чужинним країнам, але ще й спонукує їх обтинати видатки, які вже ухвалені в Конгресі. Демократи, які завжди підтримують таку допомогу, мусять дбати про рівновагу бюджету, який вже й так виказує дефіцити. З цього виникає важке становище, і вирішальні кола ламають голову, як поставитися до передбачених нових вимог Черчила. Кожен свідомий того, що видатки, ухвалені на економічну й військову допомогу для закордонних країн, призначені частинно для Англії. Отже домагання Черчила витягає на денне світло спеціяльні потреби Великобританії, до яких Америка не приготована, а це знову впливає на охолодження британсько-американських відносин. — З Лондону наспіли вісті, що Черчил плянує їхати до Вашингтону не так в економічних, як в стратегічно-військових справах. З ним мав би приїхати міністер закордонних справ Антоні Іден, секретар для справ Британського Комонвелту ген. Лорд Ісмей і контролер британської атомової енергії Лорд Червел. Про це повідомив уже Черчил свій кабінет.

ВИНАЙШЛИ КИШЕНЬКОВУ ПІЧ ДЛЯ АТОМОВИХ ХЕМІКАЛІЙ

Лос Анджелес, у Каліфорнії. — Підприємство Норт Американ Авейшен сповіщає, що воно винайшло атомовий реактор малих розмірів для виробу радіоактивного матеріялу, вживаного в шпиталях для медичних радіювань. Піч має вигляд восьмикутника з проміром 19 стіп, отже може бути побудована в кожному медичному осередку. Вартість такої будови обчисляють на мільйон долярів, а це невелика грошева сума для пересічної медичної установи. Піч опалюється ураном і коштує дешевше, ніж уживання ізотопів, тобто хемічних відпадків при виробі атомової зброї. Ізотопи виробляють тепер тільки в лябораторії в Брукгейвен, на Лонґ Айленд, під Ню Йорком. Їх важко постачати до дальших околиць, бо вони „вистигають" підчас подорожі. Атомове радіювання використується тепер не тільки для медичних цілей, але й в сільському господарстві, бо нищать шкідливих комах.

МЕЙОРИ ВЕЛИКИХ МІСТ НА НАРАДАХ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Вашингтон. — Бурмистри й директори цивільної оборони вісімдесяти американських міст з'їхалися на наради для розгляду підготувань до цивільної оборони. Наради очолює посадник міста Пітсбурґу, Дейвид Лоренс, як голова. — Приїхали також п'ять канадійських посадників під проводом Ґордона С. Кінлі, голови канадійської конференції мейорів. На нарадах заслухують звіти про підготування до цивільної оборони. Мейори мають об'їхати військові бази для спостережень. Перша зупинка буде в Квантіко, у Вирджінії, де морська піхота виконає висадку; опісля поїдуть до Форт Беннінґ, у стейті Джорджія, а потім до повітряної бази Еґлін, на Флориді. Після кораблем виїдуть у море.

ВЕЛИКІ МАНЕВРИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ В НОРТ КАРОЛАЙНІ

Кемп Лежюн, у стейті Норт Каролайна. — Тут причалили 250 кораблів і понад 100,000 вояків з Атлантійської Фльоти, щоб виконати напад на суходіл для висадки військ і опанування території. Це найбільші того роду маневри в історії Злучених Держав. Друга дивізія морської піхоти зробить пробу захоплення бази за допомогою корабельних транспортів і гелікоптерів. Понад 20,000 морських піхотинців буде вислано на берег коло Онслов Біч, в Норт Каролайні і на цьому закінчаться маневри. Маневри відбуваються вже два місяці на Карібському морі на зразок справжніх операцій з справжніми кулями та іншого роду амуніцією, але з штучними атомовими бомбами. Оцінку маневрів дадуть 12,000 суддів, які самі беруть у них участь.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА НА ЗАХОДІ

Еванстон, у стейті Вайомінґ. — Поспішний залізничий потяг з назвою Ситі оф Сан Франсіско з підприємства Юніон Пацифік наїхав на другий поспішний потяг з назвою Ситі оф Лос Анджелес серед сніговії. Згинуло 21 осіб, а шість „мабуть згинули". Потяг Ситі оф Лос Анджелес зупинився на засипаних снігом рейках вночі, отже панує здогад, що машиніст потягу Ситі оф Сан Франсіско не добачив потягу, що стояв серед сніговії. Катастрофа сталася у віддалі кількох миль на захід від Еванстон. Тому, що в цій місцевості замало місця в шпиталях, поранених везуть до Оґден, у стейті Юта, у віддалі 70 миль. Катастрофа сталася серед нічної пітьми і тому треба було привезти великі прожектори для освітлення околиці. Ствержено, що одинадцять ваґонів розбитих. Вони так посплітались між собою, що треба електричних пиладів для протинання стін, щоб рятувати тих людей, що там лишилися.

В АМЕРИЦІ

● П'ять мільйонів на поборювання біготерії (фантастичної побожности) ухвалила видати в 1952 р. Краєва Рада Об'єднаної Оборони Американсько-Жидівського Комітету. Це має бути фонд для втримання продемократичних засад.

● Збирають фонди для поборювання мускулярної дистрофії, тобто недуги, яка нищить силу м'язів. Товариство М'язевої Дистрофії в Америці вирішило зібрати $750,000 для дослідження цієї недуги.

● $253,300,000,000, особистих прибутків за рік 1951 передбачає департамент торгівлі на підставі прибутків до вересня теперішнього року. Це на 13 відсотків вище ніж в 1950 році.

● Композитор Сіґмунд Ромберґ помер у 64 році життя у Ню Йорку, написавши за свого життя 29 оперет і понад 2,000 пісень. Він був головою Американського Товариства Композиторів.

ХТО РАНО ВСТАЄ... 12-літній Дейвид Ловер з Кій Вест завжди бажав собі зустріти президента. Вчора, вставши раннім ранком, він „зайняв позицію", біля якої, по його думці, президент повинен переходити. Мрії малого Дейвида здійснилися, бо йому навіть не довелось довго ждати, як президент Труман, йдучи на свій звичайний ранній прохід, справді зустрів його і сердечно з ним привітався.

АМЕРИКА ПРИГАДУЄ РОСІЇ НА ДОТРИМАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ СУПРОТИ АВСТРІЇ

Вашингтон, 12 листопада.— Департамент стейту закликав Росію виконати свої зобов'язання супроти Австрії, дані у воєнних часах, а саме визнати її повну незалежність. Цю пригадку висловив американський уряд, признаючи Австрію повноправним членом спільноти країн і визнаючи рангу амбасадора американському послові до Австрії. У заміну Австрія піднесла рангу свого посла в Америці до становища амбасадора. Це саме зробила Англія й Франція. Відповідна церемонія відбулася в департаменті стейту, коли підсекретар стейту Джеймс Е. Вебб запевнив австрійського посла д-ра Людвика Клайнвехтера, що Америка зробить усе, що в її силі для сповнення мирної умови з Австрією і для відтягнення чужинних військ з її території. Покликаючися на Деклямацію з Москви, Вебб сказав, що для повної незалежности потрібно визнання такого стану Совєтами, які запевнили в Декляраціі з Москви, що так зроблять. Росія проволікає вже три роки з мирним договором з Австрією.

У.К.К. ДОКАЗУЄ, ЩО УКРАЇНА ЦЕ СПРАВДІ „АХІЛЕВА П'ЯТА" СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

Ню Йорк. — Минулої суботи, напередодні великої української маніфестації в Мангеттен Сентер, Український Конґресовий Комітет скликав в готелю Ню Йоркер окрему пресову конференцію, метою якої було дати представникам американської преси відповідні докази, що Україна це справді „Ахілева п'ята" Совєтського Союзу та що відповідне використання того найслабшого місця в совєтській імперії може заощадити аліянтам багато трудів і зайвих жертв. Конференцію відкрив і нею проводив з рамени УККомітету ред. Володимир Душник, представляючи насамперед тих, що мали давати вияснення: 1. Едвард М. О'Коннор, член Комісії ДП; 2. Д-р Степан Витвицький, колишній секретар закордонних справ Західно-Української Народної Республіки, тепер керівник ресорту закордонних справ Виконного Органу УНРади; 3. Д-р Лев Добрянський, голова Українського Конґресового Комітету професор економії на Джорджтавнському університеті; 4. Василь І. Гришко, колишній в'язень совєтських концентраційних таборів на Колимі, видатний український журналіст; 5. Майор Петро Миколенко-Байда, колишній офіцер совєтської армії, опісля один з командирів УПА, що в 1948 р. перевів відділ УПА в Західну Німеччину. Приявні на конференції представники Ню Йорк Таймсу. Геральд Трібюн, Ассошіейтед Пресс, Фект енд Файлс, Голосу Америки та ін. Ціль конференції коротко вияснив ред. В. Душник, а комішенер О'Коннор і проф. Добрянський опісля коротко з'ясували в чому криється суть твердження, що Україна це — „Ахілева п'ята" Совєтського Союзу. Після того запити. Кореспондент Таймсу, виходило, більше інтересувався політичними справами, запитуючи д-ра Витвицького, чим спадкоємцем, гетьмана Скоропадського чи головного отамана Петлюри, є УНРада, скільки членів колишнього уряду УНР є тепер в УНРаді, чи УНРада плянує робити заходи, щоб дістати визнання з боку американського уряду і т. п. Представник Ґеральд Трібюн виявив помірно більше заінтересування справами УПА і теперішнього стану української підпольної боротьби. Він хотів знати скільки вояків нараховує УПА та яке вона має озброєння, на які частини вона поділена і де стаціонує, коротко — хотів знати все те, про що, звичайно, не можна говорити. На їхні запити відповідали головно д-р Витвицький і майор Байда; відповідали по-українськи, а їхні відповіді передавав по-англійськи ред. В. Душник. В обох великих щоденниках наступного дня появились довші інформації в Н. Й. Таймсі більше на політичні, а в Н. Г. Трибюн більше на підпольні теми.

СВІТОВИЙ ФОНД ОБІЦЯЄ ДОПОМОГУ ДЛЯ ІРАНУ

Вашингтон. — Прем'єр Ірану Могамед Мосадех дістав запевнення позички в сумі $8,750,000 від Міжнароднього Монетного Фонду, щоб допомогти країні при затриманні вартости її валюти і її виміні на закордонну валюту в найближчих двох місяцях. Позичка піде на купівлю американських долярів іранськими ріялами по ціні 30 ріялів за один доляр. Після якогось часу, може за кілька років, Америка відкупить свої доляри. Міжнародний Монетний Фонд признає, що фінанси Ірану оперті на добрій підставі. — Оця трансакція вказує, що уряд Злучених Держав не мав успіху в посередництві між Великобританією й Іраном у їхнім нафтовім спорі. Прем'єр Мосадех повернеться до Ірану в четвер, одначе перед тим відбуде конференцію з асистентом секретаря стейту для середньосхідніх справ, Джорджом К. МекҐі.

ІДЕН ЗАКЛИКАЄ МОСКВУ ДО СПІВПРАЦІ

АНГЛІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПРОПОНУЄ СОВЄТАМ „ПЕРЕМИР'Я" У ВІЙНІ СЛІВ НА СЕСІЇ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ В ПАРИЖІ

Париж. — Британський секретар закордонних справ, Ентоні Іден, закликав вчора Совєтський Союз до „перемир'я" в словній війні" та до співпраці із західними великодержавами, в намаганні зробити „новий початок" на „справжньому шляху до миру". Це був перший міжнародний виступ Ідена після поразки консерватистів у виборах в 1945 р. Промовляючи на спільній сесії Генеральної Асамблеї в Парижі, Іден в дальшому закликав Совєтський Союз, щоб він погодився на західні пропозиції щодо роззброєння та на співпрацю в розв'язці низки інших політичних і господарських проблем, що сумарично творять теперішнє напруження в світі. Повторюючи пропозиції американського державного секретаря Діна Ачесона щодо роззброєння, — Іден, проте, не повторив його гострого засуду совєтського режиму та совєтської агресивної політики. Відповідаючи на закиди Вишинського щодо зброєння західних великодержав, Іден твердив, що Британія робить це не для нової світової війни, але на те, щоб „мати силу переговорювати в справі миру". Іден вважає, що кожне започаткування нової східно-західної співпраці вможливило б опісля теж здійснити пропозицію французького президента Оріола щодо зустрічі найвищих політичних керівників чотирьох великодержав. Хоча польський представник, що промовляв після Ідена, знову повторював гострі обвинувачення Вишинського проти Заходу, проте сам Вишинський звернувся за дозволом виголосити ще одну промову і в дипломатичних колах вважається, що виступ Ідена може дещо злагіднити це початкове східно-західне напруження, — яке витворилося вже при відкритті сесії ОН. Вчора промовляв теж канадійський міністер закордонних справ Пірсон, гостро засуджуючи пропаґандивний виступ Вишинського та заповідаючи, що Об'єднані Нації можуть перестати існувати, якщо не пощастить злагіднити східно-західних суперечностей. Пірсон не скривав, що „Канада має оправдані побоювання перед аґресивною політикою Москви."

НОВІ КОМУНІСТИЧНІ ОБВИНУВАЧЕННЯ ПРОТИ АЛІЯНТІВ В КОРЕЇ

Токіо. — Комуністи в Кореї виступили з новим обвинуваченням проти аліянтів, закидуючи їм, що їхні літаки мали порушити невтральність району Панмунджом, де відбуваються переговори в справі перемир'я. Пайпінська комуністична радіостанція передала повідомлення червоних кореспондентів з Панмунджом, в яких сказано, що минулої неділі три аліянтські бомбардувальники мали перелетіти понад Панмунджом. В іншому повідомленні сказано, що ще один аліянтський літак мав перелетіти через Каесонґ та скинув там летючки, деяка скількість з яких впала на невтральну зону переговорів. З аліянтського боку немає ще конкретної відповіді на ці обвинувачення. Подібні комуністичні закиди, заперечені аліянтами кілька місяців тому, були причиною перервання комуністами мирових розмов. На вчорашніх нарадах в Панмунджом ані комуністи ані аліянти не виявили будь-якої згідливости в спірній справі демаркаційної лінії. Комуністи обстоюють своє домагання, щоби лінію встановити вже тепер, з чим не погоджуються аліянти, вважаючи, що лінія повинна бути встановлена на лінії фронту в день підписання логовору про перемир'я.

ТІЛЬКИ ОБМЕЖЕНІ БОЇ В КОРЕЇ

Токіо. — На корейському фронті вчора приходило тільки до обмежених патрульних акцій, головно на центральному секторі фронту. Натомість в повітрю майже не було жадної акції, за виїмком кількох розвідчих місій. На суші аліянтські патрулі захопили без труду і без спротиву кілька другорядних ворожих позицій. Сильну акцію проти ворожих портів та їх споруд продовжували тільки аліянтські воєнні кораблі. Аліянтська розвідка ствердила на території Північної Кореї, в безпосередньому віддаленні від манджурського кордону. Аліянтські бомбардувальники відповідно утруднюють їм ту роботу.

КОНСЕРВАТИСТИ ПОЧИНАЮТЬ „ДЕ-СОЦІЯЛІЗАЦІЮ" АНГЛІЇ

Лондон. Консервативний уряд Британії вже почав поступово „де-соціялізацію" країни, привертаючи їй давній консервативний характер. Повідомляючи про залишення в силі націоналізації вугільної індустрії, консерватисти почали заходи, щоб привернути приватну власність та дати більшу свободу рухів в приватній ініціятиві в залізній та стальній промисловостях. Лейбуристи негайно зголосили в парляменті резолюцію, виступаючи проти такої політики уряду та заявляючи, що вона „не скріпить національних зусиль, але тільки витворить нову непевність і нові побоювання". Цю лейбуристську резолюцію відкинено більшістю 39 голосів і це було першою перемогою консерватистів в парляменті, що цілком певно не залишиться без відповідного впливу і на дальшу політику уряду, додаючи йому більше відваги в „де-соціялізації" країни.

● „Углекопи з-над Дону" („Майнер'с оф ди Дон") це назва нового совєтського фільму, привезеного до Америки. Газети називають його „простим засобом пропаґанди". У ній представлена механізація шахт в Донецькім Васейні.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ 70 БІЛІОНІВ ВИДАТКІВ ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ

Вашингтон. — Бюджетове Бюро заповідає федеральний видаток в сумі 70 більйонів у теперішньому скарбовому році, що кінчиться 30 червня 1952 р. З уваги на теперішні податки передбачається теж відповідний дефіцит. Бюро виявило ці справи, оприлюднючи „авторитетне зобов'язання", яке передбачає потребу придбання нових фондів на покриття уподає точного дефіциту, одначе секретар скарбу заповідає, що він досягне $7,500,000,000. Крім зобов'язань на покриття вже складених контрактів, передбачають ще нові видатки, на які треба буде нової ухвали Конґресу. У минулому скарбовому році видатки досягли $44,663,000,000, а ще була бюджетова надвишка в $3,510,000,000.

ВАЖЛИВІ ВІЙСЬКОВІ НАРАДИ В ЕВРОПІ

Париж. — Американський секретар Армії, Френк Пейс молодший, відбув вчора важливі наради з ген. Двайтом Айзенгавером, головним командантом аліянтських військ в Европі. Предметом нарад були потреби і можливості приспішення американської військової участи в підготовці европейської оборони. Пейс поінформував насамперед ген. Айзенгавера про американські військові пляни на наступний рік, включно з плянами покликання до військової служби нових річників, створення нових боєвих одиниць та їх розміщення в континентальних Злучених Державах і за морем, як теж щодо загального озброєння цих військ. Ген. Айзенгавер мав висловити задоволення тими шести американськими дивізіями, що він їх має тепер до розпорядимости, але висловив тільки бажання, щоб приспішити їх пересилку та зокрема пересилку відповідної зброї і воєнного устаткування для них. Наради продовжуватимуться і в них тепер візьме участь вже теж секретар оборони Ловетт, що є в дорозі до головної квартири ген. Айзенгавера.

● Національно-китайський представник в Об'єднаних Націй поінформував Генеральну Асамблею, що нові червоні володарі Китаю досі вже „зліквідували" понад півтора мільйона китайців.

● Совєтський уряд знову звернувся з протестом до уряду Норвеґії, обвинувачуючи його в „аґресивному анти-совєтському акті", що його добачується в дозволі західним великодержавам побудувати їхні військові бази та островах Шпіцберґен.

СОВЄТИ МАЮТЬ 380 ПІДВОДНИХ ЧОВНІВ

Лондон. Новий англійський „Річник Збройних Сил", опублікований приватним видавництвом Брессі, подає, що Совєтський Союз має тепер в службі 380 підводних човнів, що 120 інших підводних човнів є тепер в будові та що сила совєтської армії виносить тепер 175 дивізій, які нараховують разом 2,800,000 вояків. Совєтська авіяція мала б розпоряджати тепер 19,000 літаків, з продукційною можливістю 12,000 нових воєнних літаків річно. Збройні сили сателітських країн мали б виносити разом до 1,250,000 вояків. На випадок вибуху війни, совєтське командування могло б впродовж двох місяців збільшити совєтську армію до 300 дивізій. Совєтські підводні човни, хоча своєю загальною силою творять серіозну небезпеку, проте вона зменшена фактом, що ця підводна фльота розпорошена на великому просторі та поділена між Балтиком, Чорним морем, Далеким Сходом і Білим морем.

В СВІТІ

● Шеф штабу американської авіяції, ген. Ванденберґ, заявив в Токіо, що в збільшеній активності комуністичної авіяції в Кореї немає нічого тривожного, бо це вся комуністична авіяційна сила з Манджурії.

● Три тисячі лівих японських студентів допустились найбільшого нахабства в історії країни, обступивши авто імператора Гірогіта та відспівавши перед ним демонстративно комуністичний Інтернаціонал.

● Великий чорний кіт перебіг сцену засідань Генеральної Асамблеї ОН в Парижі власне в тому часі, як промовляв британський секретар закордонних справ Іден, закликаючи до східно-західної співпраці. В Парижі „вірять", що чорний кіт приносить „щастя".

● Рада Атлантійського Пакту скасувала потребу пашпортів для всіх цивільних і військових осіб, що подорожують в урядових справах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exxcept Sundays, and holidays bv the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City. N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРИКЛАДНА МАНІФЕСТАЦІЯ

Українська маніфестація, що відбулася в Мангеттен Сентер в Ню Йорку минулої неділі, може і повинна бути прикладом того роду політичних імпрез, влаштовуваних в користь українських визвольних змагань та для здобуття американської і міжнародної уваги для них. На це склалось багато позитивних причин, від програми маніфестації починаючи а на масовій участі в ній та на поведінці публіки кінчаючи.

Маніфестація була влаштована з ініціятиви Українського Конґресового Комітету. Її технічну підготовку перевів окремий Маніфестаційний Комітет, в якому практично були заступлені не тільки поодинокі місцеві організації, але й те, що ми називаємо „політичними угрупуваннями", від націоналістів починаючи, а на соціялістах кінчаючи. На зборах Комітету приходило часом до гострих суперечок, часом загострих, але в результаті завжди перемагали демократичні засади й більшість вирішувала, а меншість цим рішенням підпорядковувалася. Маніфестацію справді приготовано спільними силами українського Ню Йорку і метрополії.

Цій обставині треба теж у великій мірі завдячувати, що в самій маніфестації взяли участь справді найширші кола українського громадянства. На залі ми вже бачили не тільки представників, але багато громадян з давнішої і нової імґрації, бачили чимало осіб з-поміж тут народженої генерації, там були всі можливі професії й стани, це було справді громадянство в найширшому розумінні того слова.

Обставини склались так, що на маніфестації виступило тільки двох українських промовців, Д. Галичин і проф. Л. Добрянський, крім адв. Пізнака, що проводив маніфестацію, пов'язуючи виступи поодиноких промовців та представляючи їх самих. Д. Галичин з'ясував причини і цілі маніфестації в українській мові, а проф. Добрянський накреслив по англійськи те, що можна б вважати базою політичної акції УКК.

Американські промовці та видвигнені ними твердження і заяви — це найбільший успіх маніфестації. Не зважаючи на зв'язані із святкуванням Дня Перемир'я численні інші обов'язки, на цій маніфестації виступили: посадник найбільшого міста в світі — мейор Ню Йорку Вінсент Імпелітері, голова Республіканської партії Гай Гебрієлсон, що силою свого посту зараховується до найбільш впливових осіб в країні, широко відомий знавець та американський авторитет в східньо-европейських справах, проф. Филип Мозлі з Колумбійського університету, безсумнівний міжнародний авторитет в ділянці міжнародного права та автор міжнародної конвенції проти народовбивства — проф. Р. Лемкін з Ейлського університету, і, вкінці, подиву гідний приятель українського народу та його визвольних змагань — призначений президентом Труманом член Комісії ДП, Едвард О'Коннор. У виступах цих високих американських представників ми з подивом спостерігали, що вони і поодиноко і сумарично говорили цілком по лінії українських змагань і побажань. Зібрані на маніфестації українські маси творили для них форум, два українські промовці накреслили загальні рямки, а ці американські представники виповнили їх змістом, що цілком відповідав головним потребам української визвольної справи. Тут на українському тлі американці закликали американський нарід та його уряд, щоб вони в своєму власному інтересі дали політичну і матеріяльну допомогу визвольним змаганням українського та інших поневолених народів. Не диво, що цей голос відбився таким широким відгомоном в американській пресі.

Дальший приклад маніфестації — це її широкий характер. Тут українська справа була видвигнена справді в найширшому міжнародному маштабі. Маніфестанти домагалися звільнення України, але теж й звільнення всіх інших поневолених народів. На маніфестації були представники балтійських народів, білорусів, грузинів, вірменів, та південно-східніх европейських народів і в тому, що діялось на маніфестації, вони мусіли бачити символ справжньої України, що домагається та бореться за волю не тільки для себе, але й для всіх інших поневолених та готова спільно з ними ту волю здобути і її всіми своїми силами захищати.

Прикладна була теж поведінка публіки, що живо і спонтанно одобрювала виступи промовців, задержуючи при цьому помірну достойність і гідність.

Не можна окремо не відмітити, що цю прикладну маніфестацію попередила така ж прикладна пресова конференція. Сумарично недільну маніфестацію без пересади можна вважати величезним успіхом, який цілком виправдує і нагороджує вкладений в підготовку маніфестації труд та означає серйозний крок вперед в розвитку української визвольної справи на американському терені.

МИР І АҐРЕСІЯ

Американський нарід святкував минулої неділі 33-тю річницю Перемир'я з 1918 року в почуванні, що вже два роки ллється кров його синів в Кореї, спричинена аґресією, джерела якої треба шукати — в Москві. До тих обставин були пристосовані промови, виголошувані по всій країні в час торжеств, якими вшановується кожного року День Перемир'я. Всюди говорено про мир, якого нема, та про аґресію, яка діє.

У своїй проклямації, виданій з нагоди Дня Перемир'я, президент Труман зазначив, що Америка виграла в Першій світовій війні мир, але програла його пізніше тому, що не сповнила цього, чого вимагала відповідальність за цей мир. Через те мусіла стати учасником Другої світової війни. Сьогодні Америка має знову до діла з новими аґресіями і небезпекою вибуху Третьої світової війни. Різниця між минулим і теперішнім — заявив президент — в тому, що Злучені Держави, змагаючи до „справжнього тривкого миру", сьогодні повністю свідомі своєї відповідальности за те, що буде зроблене, щоби дати належну відсіч совєтським погрозам і небезпекам. Для такого миру, що буде тривким і справедлитим, Америка рішена сьогодні посвятити всі свої сили та засоби.

Згідно з традицією, секретар оборони, Роберт А. Ловет, зложив вінець на гробі Невідомого Вояка на Національнім Цвинтарі в Арлінґтоні, в заступстві президента Трумана. У своїй промові Ловет підкреслив, що свобода і спосіб нашого життя знайшлися сьогодні в критичному положенні, але американський нарід має усі засоби, моральні, духові й матеріяльні, щоб перемогти ворогів миру. Краєвий командант Американського Леґіону, Донелд Р. Вилсон, взивав американський нарід одверто проголосити, що „Росія засудила себе в очах світу винною злочину міжнародного бандитизму". Він пригадував, що вояки полягли „за мир, добробут, забезпеку і людську волю" і це має бути надалі дороговказом для американського народу, поки не прийде час, коли „не стане гнету і невільництва, а людська гідність чоловіка буде визволена з таких тираній, як в Росії чи деінде".

До цього ще додамо згадку про те, що говорив на іншому місці генерал Маршал, бувший секретар оборони та стейту на тему „модерної репліки Темних Віків". Він узалежнив наш тріюмф від нашої спосібности до великих жертв. Це „надзвичайно критична доба", в якій тепер знайшлася Америка, говорив ген. Маршал, перестерігаючи перед „емоціями, що могли б опанувати політику".

Цьогорічне свято Перемир'я не було днем радости, а тільки серйозним підходом до нової світової трагедії, спричиненої кремлівським імперіялізмом та конечною потребою сильнішої підготовки на випадок нового збройного конфлікту.

Б. Сивенко.

Хибний і небезпечний шлях

(До сьогоднішньої політики Ірану та Єгипту)

Ледве чи можна сумніватися, що нинішній Іран — країна низької господарської і загальної культури, мілітарно дуже слабка і нерозвинена, — увільнившись з-під впливу аліянтської сфери впливу, обов'язково потрапить в сферу впливу СССР. Для цього, тобто такої прогнози, не треба навіть чути тих окликів „Хай живе Сталін", що лунають сьогодні з уст тисячних натовпів Єгиптян перед будинком совєтського посольства в Каїрі. Адже можна бути певним, що без чужого кредиту і чужих технічних кадрів Іран не потрапить рентабельно експлоатувати свої нафтові багатства — основу іранської економіки.

Але головне — кредити, бо іранська скарбниця — і раніш слабенька, тепер, в час англо-іранського конфлікту з-за нафти, — зовсім спорожніла. Треба надіятись, що Кремль використає зручну для нього нагоду, пропонуючи Іранові свою допомогу. Злученим Державам це незручно робити, бо Англія, конфліктуюча сторона — їх союзник. Та до того ще й американський уряд виступав і продовжує виступати як посередник у конфлікті. Отже Совєти, таким чином, не матимуть серйозного конкурента, і їх допомогу Іран — хоч-не-хоч — змушений буде прийняти. А совєтська „допомога" має ту прикру властивість, що від неї вже не можна відчепитися. Ось так Іран готов опинитись у Совєтській сфері впливу. Цим самим аліянти цілком утратили свої позиції на Середньому Сході, а Совєти, навпаки, здобули б колосальну перевагу, бо мали б вільний доступ до Індійського океану.

Збільшує це загрозу III. світової війни, оскільки ключ від неї в руках кремлівського диктатора? — Безперечно, збільшує, бо набагато посилює СССР стратегічно і господарськи (нафта).

Але припустімо навіть, що Іран не дасть себе втягнути до совєтської сфери впливу, що він якось лявіруватиме, маневруватиме поміж двома таборами — Заходом і СССР, зберігаючи незалежність своєї політики. То чи — в цім випадку — матиме Захід те саме становище в Ірані, що мав раніш? (А Іран — це ж ключевна позиція всього Середнього Сходу!). Ясно, що ні. Раніш у випадку безпосередньої загрози англійським (отже взагалі західним) позиціям на Середньому Сході, Англія могла відразу послати в Іран своє військо, мотивуючи це необхідністю забезпечити безперервність продукції англо-іранської нафтової компанії, забезпечити цілість її коштовних споруд та майна і охоронити життя тисяч своїх громадян, зайнятих у нафтовій продукції. Тепер такого претексту вже не буде, а Совєти напевно його матимуть. До того ж СССР — під боком Ірану.

Перейдімо тепер до Єгипту. Тут, що правда, англійські уступки ще не стали фактом і, можливо, у ближчому часі й не стануть — у зв'язку з приходом Чорчила до влади. Але тільки можливо. Бо дефетистів і прихильників „апізменту" („нехай лихо, аби тихо!") у західному демократичному світі багато. Тому можливість англійських уступок і далі не виключена. А раз так, то варто спинитися на тім, які це мало б наслідки — якщо совєтська потуга до того часу ще не завалиться.

Насамперед, позбувшись контролі над Суезьким каналом, Західні аліянти утратили б свого єдиного надійного союзника на Близькому Сході — Туреччину. В цьому випадку — весь Близький Схід — як терен випадових баз аліянтів проти Совєтського Союзу — буде втрачений, обернувшись натомість у випадову базу СССР проти аліянтів. На безпосередню небезпеку буде виставлений увесь басейн Середземного моря, його американське та европейське побережжя. Воєнно-стратегічна перевага Совєтів буде тоді така очевидна, що неминучий підбій Европи був би лише питанням часу.

А вже чи зуміла б Америка пізніше відвоювати Европу (власне, тінь Европи, бо лишилися б самі руїни), про це ми тепер гадати не будемо. Ми лише нагадаємо вже раз сказане: СССР, використовуючи поступливість аліянтів ще з років війни, домігся такого стану, що ініціятива розв'язки питання — коли бути III. світовій війні — цілком в його руках. Тож Кремль почне війну, маючи зовсім певні шанси її виграти. Це не значить, що він обов'язково її виграє. Але це значить, що єдиний реальний спосіб запобігти війні — це унеможливити йому (Сов. Союзові) здобути шанси виграшу, здобути очевидну перевагу.

А над створенням і збільшенням цих шансів московське Політбюро працює день і ніч, використовуючи кожну нагоду посилити свої і послабити аліянтські позиції в світі. Діяпазон засобів і методів такої „праці" Політбюра — величезний: совєтських танків, літаків і „добровольців кавказької раси" в Кореї, через сталінські „інтерв'ю", „петиції миру" та „конґреси миру" — аж до церковних проклять на адресу „західніх імперіялістів", проклять, виголошуваних стерооризованими церковнослужителями, а то й просто НКВД-івськими аґентами в рисах.

Коли ми вже біля таких справ як „конґреси миру" та церква, то варто ширше спинитися на морально-етичній і морально - політичній стороні проблеми.

Це правда, що протягом віків Західній світ, у першу чергу Англія, багатів на експлуатації колоніяльних і залежних країн, у тім числі і країн мусульманських. Проте він же приспішив і пробудження їх до національно-політичного життя, що призвело до постання довгого ряду окремих державних організмів з різним ступенем самостійности. Зокрема Англія більшість підлеглих їй країн по I. і по II. світовій війні „випустила на волю", не доводячи, отже справи до збройного зудару з ними. То інша річ, що діяли тут різні мотиви — ми констатуємо факт.

Тим часом червона Москва — як тільки гноблені царатом народи був. російської імперії: українці, білоруси, народи Кавказу і Туркестану — захотіли відокремитися і зажити самостійним державним життям, — слідами „експлуататорки" Англії не пішла. Навпаки: Москва збройною силою, кривавим насильством придушила гін зазначених народів до самостійности і досі цупко тримає їх у неволі. Отже — в чию користь говорить таке порівняння? Бож треба брати насамперед факти, дійсну політичну практику, а не високолетні фрази і гасла.

Візьмемо ще: ми не чули, щоб англійці виселили чи, бодай, збиралися виселити іранців з Ірану або єгиптян з Єгипту. А большевицька Москва практикує виселення в найширшому маштабі. Мільйони українців, білорусів, грузинів, азербейджанців тощо — виселені з їх рідних земель. А хіба ж Україна, Білорусь, Грузія та Азербайджан не є — за совєтською конституцією — самостійні держави, з'єднані з Москвою лише на основі „добровільної згоди"? Зрештою, всім відома трагічна історія з „автономними республіками" надволзьких німців, кримських татар, балкарців та калмиків — їх Москва цілком зліквідувала, стерла з політичної мапи народів СССР. І це зроблено вже після проголошення свободолюбних принципів Атлантійської Хартії, Декларації Об'єднаних Націй і т. д., і т. ін. — зроблено членом — основником Об'єднаних Націй, „союзником" західних аліянтів — Совєтським Союзом! Отже знову таки — в чию користь говорить таке порівняння політичної практики обох таборів: „імперіялістичного" Заходу — чи „визволительного" СССР?

Ми говоримо про це тому, щоб ще раз підкреслити несусвітське лицемірство і брехливість совєтської пропаґанди — речі вже всім відомі, — а тому, що дехто у вільному світі Заходу тепер, у зв'язку з подіями в Ірані та Єгипті, особливо підносить голос про кривдження іранців та єгиптян з боку „імперіялістичної" Англії, тим самим допомагаючи й посилюючи орієнтацію їх на большевицьку Москву. Подібні голоси трапляються і в нашій, українській пресі тут, на Заході. То ж заходить потреба устійнити наш погляд і нашу позицію в цій справі, бо політична невтральність в наші дні рівнозначна політичній несвідомості.

(Закінчення буде).

Спільними зусиллями

Українська визвольна програма тісно пов'язана з великою проблемою самовизначення всіх поневолених Москвою народів, що вимагає колосальних зусиль, самопосвяти і безупинної боротьби з російським комплексом, що так сильно галапасує на організмі західнього світу. Його впливи завдяки інтегральній брехні російської еміґрації та її поклонників дуже сильні, особливо в нашій країні. Врісши в живе тіло американської громадської думки, російський комплекс старається свій погляд на справи европейського Сходу й Північної Азії накинути неперебірчивими і шовіністичними теоріями про єдність Московії і про панівну вартість російського народу, взяту із штучних теорій, спрепарованих Карамзіним, Іловайським, Леніном і сталінськими „марксистами".

Американська славістика і наука щодо Східної Европи, знайшовшися майже під виключними впливами російських псевдонауковців, зійшла на манівці московського пропаґандизму, а політичний світогляд опинився під сильними впливами російських теоретиків типу Абрамовіча, С. Шварца, Далліна, Гіндуса, Лайонса, Керенського, Карповіча, Пазвольського і цілої плеяди їхніх „попутчиків", російського, а то й американського походження.

Одне з чисел „Лук", присвячене майбутній війні з СССР, є його пророчистим доказом. „Власовщина" — стала модною в американській журналістиці, як зміновіховський російський ідеологізм сучасної доби.

Російський комплекс широкий; він охоплює всі галузі російської еміґрації і різних національностей від „карпаторосів" аж по агентурні комуністичні ячейки українських „щоденниківців" і американських „слов'ян".

Якщо б виключити від нього русофільських комуністів, цей російський комплекс майже нічого не втратить на своїй силі. Це для нас самозрозуміле.

Тому заява комісара Е. О'Коннора, про створення Американського Комітету для визволення неросійських народів, виголошена тому місяць, є фундаментальним імперативом сучасности, що в ім'я гуманних ідей прогресивного людства має шукати вихідних шляхів, порозуміння і співпраці всіх поневолених Росією народів.

Ця ідея — не нова. Майже півстоліття тому, висланники народів уярмлених царською Москвою шляхом жорстоких підбоїв і геноциції нелюдської тиранії зібралися в Петербурзі (19-20 листопада 1905 р.) за стар. стилем 2. на спільному Конґресі, щоб задемонструвати свою єдність у боротьбі з російським самодержавієм. На ньому — згідно „Киевск-ої Старин-и" — були представники українського, білоруського, польського, вірменського, жидівського, естонського, литовського, латишського, татарського, фінського, азербайджанського, казахського, туркменського і інших кавказьких, східньо-европейських і азійських народів. Зборами проводив проф. Бодуен де-Куртене, поляк французького походження. Він виголосив програмову промову, в якій домагався самовизначення всіх поневолених безправ'ям і насиллям народів та спільних зусиль у спільній боротьбі. Конґрес мовчанкою ушанував борців усіх національностей, що впали за волю своїх народів. Це було перше в історії покорених Москвою націй порозуміння, що повинно знайти свою повну реалізацію в найближчий час для спільної справи, і бути смолоскипом нашій спільній майбутности.

Російська преса тодішніх часів усіх напрямків якнайбільш ворожо поставилася до слушних вимог Конґресу, а царська влада припечатала на більш, як десяток років його діяльність. Царська „миколаївська" конституція 1906 р. заперечила права народів, видвигнених згаданим Конґресом, заявляючи в 1. пункті, що Росія є „неподільним государством" (єдинонеділимим). Національні революції 1917-20 рр. розвалили ці протилюдські намагання російського імперіялізму як картянний домик.

Зерно, посіяне на 1-му Визвольному Конґресі, зійшло буйними паростками, квіттям і овочами.

Змінність долі окремих народів в останніх десятиліттях не змінила загрози російського імперіялізму. Коло поневолених народів збільшилося і сила цього ненаситного імперіялізму зросла до небувалих меж.

Український народ шукав, як і інші народи, співпраці зі своїми сусідами. В 1919 р. він склав договір про спільні змагання проти Москви з кубанськими й донськими козаками, 1923 знайшов спільну мову з балтійськими національними групами на терені Америки.

„Прометей", організація створена по I. світовій війні, продовжував діяльність I. Конґресу поневолених Росією націй. По другій світовій війні цю саму ролю сповнює АБН.

Їхні межі однак завузькі, щоб протиставитися успішно російському комплексові. Ці завдання може здійснити тільки Світовий Союз, особливо як Американський Комітет, створений заходами всіх національних груп, такий, як про нього говорив О'Коннор.

Спільний фронт поневолених російським імперіялізмом народів — є актуальне питання сучасної доби. І йому треба присвятити багато часу і зусиль. Його реалізація буде найкращим заходом у боротьбі з російським комплексом у західньому світі.

Г. Колодій.

Роман Завадович

В КРИВОРІВНІ ТА ВОРОХТІ

(Жменька споминів про Івана Франка)

2

Михайло Лозинський писав, що внаслідок недуги в 1908 р. Франко властне, мав умерти. Але він не вмер — він тільки вмирав цілих 8 років, а тимчасом працював: творив, редагував, перекладав. Та тільки тій різнородності духових інтересів не відповідала вже духова творча сила. В 1912 р. підчас вакаційного відпочинку я бачив його тільки при перекладах; клав книжку на локоть руки, стояв або ходив по кімнаті і диктував. Сини або хтось із знайомих писали. З того часу в моїй родині зберігався в великій пошані фотознімок, зроблений Якіб'юком, що був непоганим фотографом-аматором. На знимку було видно Франка, що стоїть по середині кімнати роздягнутий до камізельки, держить книжку на ліктеві й диктує. За писаря править мій батько, Михайло, народний учитель. Цей пам'ятковий знімок пропав підчас першої світової війни. З тим більшою радістю й гордістю привітав я його репродукцію, поміщену в 1936 році в львівськім літ.-мистецькім півмісячнику „Назустріч" з нагоди 20-річчя з дня смерти Івана Франка.

Мене вражала незвичайна матеріяльна бідність поета. Коли про ту „жебрачу бідність" писав М. Драгоманову Павлик, що вона стукала в його хату тоді, як він ще міг працювати, то наскільки сміливіше вона заглядала йому в очі тоді, коли він був зламаний фізично й психічно! Поет ходив одягнений дуже скромно. Моя рідна сестра Марія, що зголосилася безінтересовно гладити, цирувати й зашивати Франкову білизну, розказувала, що направляти треба було обережно, щоб в іншому місці не ушкодити. Франкові та його синам варила їсти жінка нашого господаря, „ґаздиня", вона їх і обпирала. Франко вже давніше погодився з своєю бідою і навіть з усмішкою гумориста опрацював літературно анекдот про те, як циганка ворожила комусь, що буде 7 літ бідувати. — „А потім?" — запитав він. — „Потім привикнеш!" — була відповідь. А втім, він не працював для вигоди й слави, а з вищого обов'язку, знаючи, що до того його покликало призначення.

Іван Франко дуже любив природу, і риболовля та збирання грибів належали колись до його найбільших приємностей. Не забуваючи тієї улюбленої звички, поет і в Криворівні був ініціятором таких виправ у недалекі ліси, якщо зібралось відповідне товариство. Грибів він, щоправда, сам не підбирав, але показував другим. Розповідали що він був прегарний знавець грибів. До тих, що супроводили поета, належала теж і моя сестра Марія. Вона хвилювалась і тривожно кричала, коли Франко, спотикнувшись об камінь чи корінь, падав на землю і лежав безпорадно, а до тих, що надбігали з допомогою, відзивався лагідно: — „Будьте спокійні! Мені ніщо не сталося! Дякую вам!" Одного разу і я приймав участь у збиранні грибів на горі Синиці, але моя пам'ять не зберегла нічого гідного уваги.

Деколи приходили до Франка відвідувачі на кілька хвилин розмови. Але між гістьми я не бачив Михайла Грушевського, що проживав тоді з дочкою Катериною не так далеко від нас, при збігу річок, Рибниці та Черемоша. Там стояла його власна вілля. Професор нераз ішов дорогою попри Якіб'юкову хату, а було й так, що, коли внаслідок зливних гірських дощів вода з Черемоша виступила на дорогу, він роззувався підкочував штани і босоніж пробирався городами та сіножатями поза нашу квартиру. На Преображення Господнє, зване в нас „Спасом", припадало в Криворівні „храмове" свято. Того дня місцевий парох, о. Волянський, запрошував до себе на обід усіх визначних літників. Ясно, що запрошення дістав і Франко з синами, і він з нього скористав. Але Франки пішли на приходство вже досить пізно пополудні, коли перша „серія" гостей о. Волянського відійшла додому. До неї належав також і проф. Грушевський, який, вертаючись до своєї віллі, мусів проходити мимо Якіб'юкового дому.

Як я вже згадував, у 1912 р. перебував у Криворівні з Франком також його син Андрій. Він найбільше опікувався немічним батьком. Він закінчив філософічний факультет університету і став дослідником на полі історії літератури. Я запам'ятав його людиною, яка ніколи не сміялася. Але її повага переходила в якесь неприродне пригноблення, яке ще збільшувала похилена донизу голова і очі, вп'ялені в землю. Мені здається, що я ніколи не бачив на обличчі Андрія Франка іншого виразу, як тільки вираз глибокої меляхолії. Що мої спостереження не були безпідставні, свідчить факт, що через рік його вже не було в живих.

РЕЗОЛЮЦІЇ УКК

з масової української протикомуністичної маніфестації, що відбулася в Мангеттен Сентер в Ню Йорку, 11-го листопада 1951.

Ми, американці українського роду з Ню Йорку і метрополітальної округи, зібрані в кількості понад 6,000 осіб на скликаній з ініціятиви Українського Конгресового Комітету масовій Українській Маніфестації проти російського і комуністичного імперіялізму в дні 11-го листопада 1951 в Мангеттен Сентер в Ню Йорку, виносимо такі постанови:

ТОМУ ЩО теперішнє міжнародне напруження та безпосередня загроза для світового миру повстали в наслідок агресивної та експанзіоністичної політики Совєтської Росії, само-об'явленого і само-визнаного керівника у величезній змові для поневолення всього людського роду та для підкорення його матеріялістичній, нелюдяній та диктаторській владі Москви, що є осередком і джерелом зловісних, пригноблюючих сил, які загрожують цілому світові; і

ТОМУ ЩО Злучені Держави Америки, силою свого становища, як провідник вільного світу, є головним об'єктом совєтсько-російської імперіялістичної агресії і змови, що змагає до підривання американської політичної, господарської і військової могутности, щоб в той спосіб обезсилити їх і обезборонити проти експанзії і проникання Совєтської Росії; і

ТОМУ ЩО американський народ віддавна прийняв основні принципи, встановлені в Американській Декляряції Незалежности та які встановляють, що „всі люди родяться рівні" та що вони мають невід'ємне право користуватись волею і незалежністю; і

ТОМУ ЩО американський нарід вважає ці принципи за універсальні, які відносяться до всіх людей в цілому світі в усіх часах та в усіх формах уряду:

МИ ПОСТАНОВЛЯЄМО:

1. Приректи всецілу і беззастережну піддержку Українського Конгресового Комітету Америки та репрезентованого ним громадянства урядові Злучених Держав в його все більших зусиллях та в його рішучості протиставитися агресивній політиці Совєтської Росії, кінцевою метою якої є поневолити цю країну та знищити її волю і незалежність, як це вже сталося в Україні та в інших країнах Центральної і Східної Европи та Азії.

2. Звернути увагу уряду Злучених Держав і американського народу на факт, що рушійною силою Совєтської Росії є традиційний російський імперіялізм, вбраний в комуністичну форму, що виявляється на прикладах безпощадної і насильної русифікації не-російських народів і країн, насильного накидування не-російським народам російської культури і мови та, вкінці, народовбивчої практики відносно не-російських народів. Ми цілком погоджуємось із здоровою і справедливою заявою державного секретаря Діна Ачесона з червня цього року, що теперішня совєтська політика є продовженням 500-річного російського імперіялізму.

3. Звернути увагу уряду Злучених Держав на факт, що Совєтський Союз, не зважаючи на фасаду його монолітньої єдности і непереможности, просякнутий слабостями, які — при належному їх використанні — можуть призвести до знищення і повного викорінення російського імперіялізму, перводжерела експльозивної небезпеки, агресії і поневолення в Східній Европі та Азії. Головна між цими слабостями — це наявність не-російських національностей, що їх Москва завоювала силою та яких держить вона в неволі і ярмі проти їхньої волі.

4. Закликати уряд Злучених Держав, щоб він почав сміливу і відважну психологічну війну, скеровану на заохоту та допомогу не-російським народам внутрі Совєтського Союзу, які силою своєї опозиції проти Москви є нашим природним союзником проти спільного ворога. Успішність такої психологічної війни вимагає негайного поліпшення наших пропаґандивних засобів, себто „Голосу Америки", зокрема його українських радіопередач, та поширення пропаґандивної служби „Радія Вільної Европи", користування яким досі українцям нажаль відмовлено.

5. Закликати до прийняття резолюції Керстена (внесеної в Палаті Репрезентантів під числом 94), яка пропонує висловити приязнь американського народу сто-мільйонам неросіян в Совєтському Союзі, та американську впевненість щодо прав тих народів на основні вольності, на самовизначення та незалежність. Уряд Злучених Держав, піддержуючи ці не-російські народи в їхніх змаганнях до волі і незалежности, може у великій мірі причинитися до перемоги над комунізмом, без загальної третьої світової війни.

6. Домагатися застосування Закону 165, відомого як „Акт Взаємної Безпеки з 1951", який передбачає допомогу приязним націям для вдержання безпеки та поширення закордонної політики Злучених Держав для загального добробуту цеї країни й в інтересі міжнародного миру і безпеки. На підставі цього Акту на допомогу заслуговували б багато тисяч втікачів з України та з інших поневолених Совєтами країн. Дальше, цей Акт уповноважнює дати допомогу підпольним визвольним рухам в окупованих Совєтами країнах. При цій нагоді треба пригадати, що Українська Повстанська Армія (УПА), що є аванґардом анти-комуністичних сил за залізною заслоною, вже від багатьох років бореться сама і без будь-якої допомоги проти совєтських сил гноблення. Сьогодні вона, не зважаючи на безупинні совєтські атаки, не тільки вдержує розгорнений на широку скалю підпольний рух в Україні, але тісно співпрацює з відомими словацькою, польською, литовською і білоруською підпольними системами, створюючи таким чином величезний резервуар проти-совєтських і проти-комуністичних сил за залізною заслоною.

7. Піддержати створення Американського Комітету для визволення не-російських народів Совєтського Союзу, як це запропонував достойний Едвард М. О'Коннор, член урядової Комісії для Переміщених Осіб. Між 202,000,000 населення Совєтського Союзу є 110,500,000, або 54% не-росіян, що противляться пануванню Москви, в якій формі уряду воно й не виступало б. Найчисленніший між цими не-російськими народами — це український народ, що нараховує 42,000,000, та який вже від десятиліть бореться геройчно за свою волю і незалежність. Інші не-російські країни Совєтського Союзу, це: Білорусь, Грузія, Вірменія, Азербайджан, Узбекія, Казакія, Туркменія, Таджікія і Кіркізія. Вони творять найслабше місце в совєтських плянах на завоювання світу, бо вони від віків боряться проти російського імперіялізму, від якого зазнали найбільше лиха.

8. Заявити виразно і недвозначно, що це українське протисовєтське зібрання, як теж Український Конґресовий Комітет Америки, керуючись почуваннями християнського милосердя і співчуття, признає оправдану різницю між гнобленим російським народом і традиційно недемократичним російським проводом, що тепер проявляється у формі совєтського комунізму. Походячи з українського народу, ми знаємо, що українці бажали б, щоб існувала направду демократична і справді вільна Росія, віддана справі прогресу і добробуту свого народу. Глибоко співчуваючи гнобленому російському народові та щиро бажаючи бачити його вільним, ми проте тавруємо і засуджуємо тих усіх лідерів між еміґрантами, що противляться признанні українському та іншим поневоленим народам права на суверенні держави, та які намагаються здобути американську допомогу для збереження російської територіяльної імперії після повалення влади Сталіна, імперії, яка завжди була джерелим переслідувань і поневолення не-російських народів Східної Европи й Азії, та загрозою для миру.

9. Заявити урядові Злучених Держав та урядам інших країн вільного світу, що це зібрання 6,000 американців українського роду, при участі представників інших народів, поневолених Совєтською Росією, а саме: альбанців, вірмен, азербайджанців, білорусів, болгарів, хорватів, чехів, грузинів, мадярів, естонців, казаків, лотишів, литовців, румунів, словаків, татарів і туркменів, як теж китайців і корейців, домагаються застосування принципу вільного і беззастережного самовизначення до всіх народів, великих і малих, в кожній частині світу, вважаючи це основною передумовою існування світу, вільного від агресій і конфліктів. Це зібрання заявляється за принципом світового ладу і міжнародної співпраці, базованих на законі і справедливості, а не на рівновазі великодержав, опертій на силі і впливах.

10. Це українське проти-совєтське зібрання, як і Український Конґресовий Комітет Америки, що є членом Американського Комітету для Сполучених Держав Европи, цілком піддержують концепцію Злучених Держав Европи, видвигнену Асамблеєю в Страсбурґу та закликає, щоб ця організація в найкоротшому часі прийняла на повноправних членів представників України та інших східно-европейських народів.

11. Вкінці, ми закликаємо уряд Злучених Держав повідомити поневолені народи за залізною заслоною, що він признає право не-російських народів в Совєтському Союзі, як і самого російського народу, на їх основні вольності, включно з правом самовизначення і незалежности. Таким проголошенням уряд Злучених Держав дасть заохоту та влиє надію поневоленим Москвою народам, які стоять в затяжній боротьбі проти тих самих тиранських сил, від яких гине цвіт нашої молоді в Кореї та які загрожують поглоченням цілому світові.

РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ НАРОДОВБИВСТВА І ПРОПОНОВАНОГО КОДЕКСУ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ МИРУ

ТОМУ ЩО Совєтський Союз і його сателіти нищать національні і релігійні групи та поповнюють злочини народовбивства;

ТОМУ ЩО світовий комунізм вживає народовбивства з метою, щоб на місце одушевляючої ідеї вільних націй та Бого-боязливих суспільств встановити концепцію совєтської людини та комуністичного робота;

ТОМУ ЩО українська нація зазнала важких втрат в наслідок народовбивства, поповненого на ній у формі безпосередніх вбивств, витворених штучно обставин для фізичного знищення, смертельних депортацій, розриву родин та умовин невольничої праці; і

ТОМУ ЩО Конвенція проти народовбивства є єдиним зобов'язуючим міжнародним законом, який може протиставитися тому кликові і тому що його застосування є необхідне для припинення варварства в світі, що перетворюється в джунґлі;

ТОМУ Українська проти-совєтська маніфестація в Ню Йорку 11-го листопада 1951 постановляє:

1. Закликати уряд Злучених Держав до приспішеної ратифікації Конвенції Об'єднаних Націй проти народовбивства, щоб мати законну ґарантію, що злочини народовбивства, поповнювані совєтськими тоталітаристами і їхніми апаратами гноблення: МВД, МГБ, Політ-Бюром, Комуністичною партією та совєтським генеральним штабом, всі з яких допускаються злочинів народовбивства, будуть притягнені до судової підповідальности.

2. Закликати Асамблею Об'єднаних Націй в Парижі та всі вільні делеґації, щоб вони прослідили совєтське народовбивство та натаврували народовбивців, як звичайних злочинців, згідно із законом.

ТОМУ ЩО Асамблея Об'єднаних Націй в Парижі дістала тепер під розгляд так званий проєкт Кодексу злочинів проти миру і безпеки людського роду; і

ТОМУ ЩО цей проєкт Кодексу своїми законними постановами є тільки загальним здійсненням воєнно-запальної промови Вишинського з 1947-го року та намагається виправдати совєтські територіяльні завоювання і поневолення вільних народів; і

ТОМУ ЩО згаданий проєкт Кодексу ставить поза законом національні визвольні рухи та кваліфікував би як кримінальні злочини допомогу поневоленим народам в їх боротьбі за волю, а одним з таких рухів є українське підпілля, знищення якого автоматично позбавило б українську націю одного з її головних інструментів в змаганні до волі і незалежности; і

ТОМУ ЩО проєкт Кодексу противорічить Американській Декляряції Незалежности, яка боротьбу проти тиранії означує як найбільшу чесноту вільних людей; і

ТОМУ ЩО проєкт Кодексу був започаткований колишнім офіціяльним аґентом совєтського бльоку, який опісля передав його колишньому судді на Нюрнберзькому процесі для дальшого передання його та запропонування в Об'єднаних Націях,

ТОМУ ми закликаємо уряд Злучених Держав та уряди всіх вільних країн світу, щоб вони відкинули цей проєкт Кодексу злочинів проти миру і безпеки людського роду.

„УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР В АМЕРИЦІ" НА ПОРЯДКУ ОБГОВОРЕННЯ в Л. М. КЛЮБІ

Ню Йорк. „Український Театр в Америці" — це тема, що буде на порядку обговорення в Літературно-Мистецькому Клюбі на вечорі в найближчу п'ятницю, 16-го листопада. Відповідну доповідь виголосить д-р М. Шлемкевич, а його думки доповнить опісля в дискусії ред. Ю. Дивнич й інші дискутанти. Безпосередньою причиною до обговорення цеї тими є ліквідація Театр-Студії Й. Гірняка, живо коментована серед української громади. Вечір відбудеться, як звичайно, в приміщенні Клюбу при 149 2-га евеню та почнеться в год. 7:30 ввечорі.

Нові „визволителі" України

Восени цього року в Німеччині сталася „історична подія": раптом, як гриби після дощу, з'явилися на світ наче з поруху чарівної палички аж шість „нових українських демократичних політичних партій": І всі ці „партії" в одну ніч з 6 на 7 жовтня утворили „об'єднання". Така раптова і одночасна поява аж шести нових українських партій на 7 році еміґрації та ще й у той час, коли з цієї території, основна маса українців виїхала — може викликати здивування. Де ж були ці люди в рр. 1945-1950 і чому вони тоді не утворили цих партій, коли основна маса української еміґрації жила в Німеччині і коли створилися всі існуючі тепер українські партії на еміґрації?

Очевидний факт, що це не справжні партії, а фіктивні штучно створені партії. Не вони створилися, а їх створили ті, яким потрібно це було, щоб виправдати назву „Ради визволення народів Росії": Хоч усі ці „українські демократи" могли б легко зміститися в одній „малоросійській партії", проте треба було зробити шість партій. Чому ж шість? Тому що така велика кількість розрахована на певний ефект: треба ж створити враження, що ці шість партії охопили велику кількість українців, до того ж українців із різними політичними переконаннями. Крім того, з шістьох партій можна створити „об'єднання", яке вже зможе репрезентувати „волю і бажання всього українського народу". Задум, як бачимо, дуже добре подуманий.

Творці цих партій дали їм голосні українські патріотичні назви: „Українське Вільне Козацтво", „Об'єднання українських аграрників", „Український демократичний союз", „Український Народний Рух", „Український Республіканський Козацький Рух", „Українська демократична група" (Вюртемберґ). А „об'єднання" цих партій назвали ще кращим іменем: „Рада Українського Визвольного Руху". Що й казати — привабливі назви! Але... вони нагадують нам старе добре відоме нам гасло: „национальная по форме и социалистическая (а тут краще сказати: империалистическая) по содержанию".

Весь цей невдалий витвір аж занадто білими (чи трикольоровими) нитками зшито, і ніхто не може прийняти його поважно, бо штучність і фіктивність цих „партій" така очевидна й самозрозуміла, що не потребує ніяких доказів і коментарів. Цей сміхотворний і комічний витвір може викликати тільки веселий сміх у всіх людей, хто дивитиметься на цю комедію, на цю безприкладну фальшивку. Ніяке маскування і театральщина, ніякі демагогічні голосні назви нікого не переконають. Чи ви думаєте, що як купку невідомих малоросів назвати голосним іменем „Рада українського Визвольного Руху", то вже цього й досить. Ні, „хоть ты и в новой коже, да сердце у тебя все то же!"

Цією історією з штучним створенням фіктивних шести українських партій та їхнього „об'єднання" акція Керенського найбільше осмішила себе і скомпромітувала. Фальш цього штучного виплоду затемнив навіть старі й нові „Потьомкінські деревні".

ЗГИНУЛО 12 ШАХТАРІВ У ВЕСТ ВИРДЖІНІЇ

Кейфорд, В. Ва. — При вибуху в вугільній шахті згинуло 12 шахтарів, між ними батько й син з однієї родини. Сорок людей з рятункового відділу перебилися крізь газ і звалища до шахти ч. 1 підприємства Труакс-Трел Кол Компані, одначе вже було запізно. Нещастя сталося в наслідок пожежі вугільного пилу.

НАШ КУЛЬТУРНИЙ РЕФЕРЕНДУМ

Проголошуємо дальшу листу тих, які своїм замовленням на новий суспільний тижневик літератури, мистецтва і культури, що має появлятися як недільне видання „Свободи" від початку наступного року, виявили своє бажання піддержати наш суспільний культурний проґрес.

ЛИСТА Ч. 15.

Арлинський Іван
Банах Олег, Др.
Бегень Іван
Блажків Володимир
Виннпк Осип
Біжевський Іларіон
Гайдай Олександер М.
Гнат Юрій
Головатий Михайло, Др.
Голод Степан
Голойда Михайло
Данилишин Микола
Дачкевич Михайло
Дмитришин Микола
Дубрівний Дмитро
Дулька Степан
Дутка Адам
о. Желехівський Богдан
Заптон Тома
Івашко Володимир
Казісвич Лев
Камінський Олег
Квятковський Денис
Кебало Константин, Др.
Кізел Петро
Кізюк Корнило
Коник Едвард
Кормелюк Микола
Костецький С. І.
Коцан Іван
Кочут Степан
Кулицький Микола, Др.
Купчак-Ілященко
Лабачевський Анатоль
Лелюх Юрій Г.
Литвин В.
Лихитченко Володимир
Лободоцький Олександер
Луцький Петро
Мокрий Степан
Мурин Іван
Недожитко Д.
Никифорук Василь
Омельченко Віктор
Онищук Софія
Попович Богдан, інж.
Прибитківський Петро, Др.
Пулк В. С.
Руденський Т.
Ручка Іван
Савка Володимир
Семенюк А.
Сеник Степан
Сиґура Євген
Согор Катерина
Сотник Пилип
Спанчак Микола
Спанчак Ярослав
Стефанів Зенон
Столяр Іван
Стрільбицький Олександер, Др.
Тарасюк Наталія
Татомир Олександер
Тимчишин Михайло
Федишин Марія
Федорович Олександер
Фецович Семен
Фірман Михайло
Фолусевич Антін
Форись Іван
Хериба Яків
Цiко Микола
Шебунчак Богдан, Др.
Шутер Ростислав
Ярмола Іван
Яцків Антін
Яцюк Анатолій
Адамів Іван
Бак-Бойчук Теофіль
Баран Володимир
Баран Тарас
Білинський Володимир
Василишин Іван
Возняк Богдан Теодор, Др.
Воловодюк Дмитро
Гарасимюк Осип
о. Гарбузяк Олекса Р.
Гузар Михайло
Демків Іван
Захаріясевич Володимир
Коваль Володимир І.
Крук Євген
Крупський Іван
Кукіль Іван
Лисогір Михайло
Марущак Василь
Ніщеменко Корній
Патроник Михайло
Раковський Роман
Сахно Степан

ІВАН ЯРЕМКО КАНДИДУЄ ДО ОНТЕРІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ В КАНАДІ

Торонто, Онт. — За звідомленням місцевих часописів, кандидатом на посла до провінціяльного парляменту з округи Торонто-Белвудс при виборах 22 листопада, з почину Консервативної партії, наставлений Іван Яремко, єдиний українець в Екзекутиві Клюбу Консервативних Бизнесменів у Торонті. В українських колах п. Яремко відомий не тільки як добрий адвокат, але й як активний громадянин, політичний і економічний діяч, який найбільше праці присвячує Українському Відділові Канадійського Леґіону, як військовий ветеран з 1946 р. Він син українців-поселенців піонерів, серед своїх одноліток вибився вже в початкових школах, а пізніше втримався на тім рівні, коли був членом Товариства Українських Студентів в університеті в Торонто. Він бере теж активну участь як член Комітету Українців Канади. Його партія тепер при владі в Онтеріо, а її головою є Дж. Дрю.

Канадієць директором Міжнароднього Скаутінґу.

Генерал-майора Д. С. Спрай з Оттави іменовано директором-заступником в Міжнародному Бюрі Чоловічого Скаутінґу. Від 1946 р. генерал-майор Спрай є головним екзекутивним комісіонером Канадійської Асоціяції Чоловічого Скаутінґу. На цьому пості він залишится і тепер.

Новий пост надає йому велику відповідальність за діяльність міжнародного скаутінґу на просторах північної, центральної, південної Америки та Караїбського району.

Генерал-майор Спрай у 1944 р. був наймолодшим генералом, бо йому було тільки 31 років, коли його іменовано ген.-майором. У 1946 р. він став віце-шефом канадійського генерального штабу. Після його резиґнації з того посту, декілька місяців пізніше, він перейняв провідний пост у канадійському скавтінґу.

ПОМЕР АФТАН ПУПЧИК, ГОЛОВА „РУСЬКИХ ДОМІВ" У ЙОНКЕРС

Йонкерс, Н. Й. — Кореспондент щоденника „Ню Йорк Таймс" довідався про смерть Афтана Пупчика, що помер у віці 64 років. Він був раніше власником ресторанну, і до смерти займав становище голови корпорації „Руських Домів", яка була заінкорпорована в суді під назвою „Літл Рошен Коопейретів Ассошейшен". Небіжчик залишив жінку Параску, сина Петра й дочку Анну.

НОВІ ІМІҐРАНТИ

Дня 17-го листопада приїдуть кораблем „Дженерал Блечфорд" до Ню Йорку на апшуранси ЗУАДКомітету такі особи:

Адамошик Шарлота, Маріянна, Елеонора; Данканич Ельфрида, Іван, Карин; Громів Алла, Валентина, Людмила; Габик Микола; Губич Семен; Кольхів Степан, Катерина; Ковалькевич Іван, Розалія, Анна; Крихтяк Станислав, Марія; Переймибіда Петро, Тетяна; Пивоварчук Софія, Богдан; Тимчук Микола, Софія; Вроблевський Андрій, Анастасія; Іванків Ірина; Коваль Степан; Петришин Микола.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбудуться в неділю, 18. листопада, в год. 3:30 пополудні, в У. Н. Домі. Проситься членів прибути на збори, вибрати комітет і розібрати тикети на наш баль, що відбудеться на "Thanksgiving Day". — Уряд.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від. 421, матиме мітинґ 17. листопада в 8. год. ввечорі в українській галі на Проспект вул. Просимо всіх членів прийти на мітинґ. — Т. Михнів, предс.; М. Шипінка, кас.; Ю. Береза, секр.

БОФАЛО, Н. Й. — Бр. св. О. Николая, від. 127, повідомляє, що місяні збори відбудуться в неділю, 18. листопада, в церковній галі, зараз по співаній Сл. Божій. Крім того урядники полагоджують справи теж і в четверту неділю зараз по спів. Сл. Божій, а також і в останні дві середи в другій половині місяця від год. 8. до 10. ввечорі в церковній галі при Філмор і Онейда вул. Взиваємо всіх членів сповняти свої обовязки плачення вкладок кожного місяця і брати участь у зборах. Також пригадуємо членам, що вже вийшов календар У.Н.С. на 1952 рік. Отже хто бажає його мати, хай дасть замовлення на зборах. — І. Вула, гол.; П. Володка, фін. секр.; М. Левицький, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. листопада, в год. 1:00 пополудні, в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Н. Френклин вул. Пригадується членам, що в листопаді буде замкнення книжок, тому кожний член повинен вирівняти свої вкладки, щоб не переносити довгів на наступний рік. — С. Чорномаз, секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 18. листопада, в год. 12-ій вполудне, в Домі відділів У.Н.С., 843 N. Western Ave. Просимо всіх членів прибути та вирівняти свої залеглі довги до кінця року, щоби не було потреби переносити довгів на наступний рік. Суспендовані члени, якщо заплатять свій довг, будуть далі членами У.Н.С. — О. Любас, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 372, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 17. листопада, в год. 7. ввечорі, в галі "Veteran War" при Washington Ave. Проситься всіх членів і члениць прийти на ці збори та вирівняти свої вкладки. Маємо теж багато справ до вирішення. — Д. Ґеба, предс.; В. Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.; Ю. Лонишин, рек. секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. ім. А. Вончевського, від. 10, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 18. листопада, зараз по Сл. Божій, в парафіяльній галі. Проситься всіх членів прийти на збори. Довгуючі члени повинні вирівняти свої довги. — Г. Рубас, предс.; В. Глива, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. листопада, в год. 1-ій пополудні, в У. Н. Домі, 4655 Мартін вул. Проситься членів прийти на час та заплатити свої вкладки, а зокрема квартальні або піврічні. Прийдіть і приведіть своїх знайомих і впишіть їх в члени Союзу. — В. Братусь, предс.; В. Вілінський, кас.; В. Вартош, секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 18. листопада, в 12. год. вполудне, в салі при 2250 В. Кортез вул. Проситься всіх членів прийти і заплатити вкладки. Довгуючі члени, якщо не прийдуть і не вирівняють довгу, будуть суспендовані. — Когут, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 18-го листопада, в год. 6. ввечорі, в У. Н. Домі, 183 Fleet St. Проситься членів громадно прийти та вирівняти свої вкладки. Є також інші відділові справи до вирішення. — І. Грабар, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 17. листопада, в год. 7:30 ввечорі, в галі У. Д. Гор. Клюбу, 31-14 — 30 Евеню. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів проситься вирівняти свій довг. — М. Ґалан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зоря, від. 69, відбудуться в суботу, 17. листопада, в 8. год. вечорі, в галі Українського Клюбу ім. Драгоманова, 39 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Ликтей, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 117, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 17. листопада, в церковній салі при 7-ій вул., в 8-ій год. ввечорі. Проситься всіх членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглости. — Уряд.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СПІВВЛАСНИКАМИ 12-ТИ МІЛЬЙОНОВОГО МАЙНА ОРГАНІЗАЦІЇ

В НЕДІЛЮ, дня 18. ЛИСТОПАДА 1951
о девятій годині ранком
в гр.-катол. церкві св. Юрія
при 7. вул. в Ню Йорку
відправиться
СЛУЖБА БОЖА
за душі св. пам.
МАРІЇ та ВОЛОДИМИРА СМЕРЕЧИНСЬКИХ,
про що повідомляють знайомих:
ДОНЬКИ, ЗЯТІ, ВНУК І ВНУЧКИ.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 17. жовтня 1951 р. помер член від. 464 У. Н. Союзу в Отаві, Канада,

СТЕФАН ТАРКО.

Покійний був членом від 1944 р. Родився 1893 р. в селі Дубрівка, пов. Рава Руська, Україна. Оставив в смутку дружину Пелагію, двох синів, 1 дочку і внука. Покійний служив в У. Г. Армії, та був щиро відданий українській визвольній справі.

Похорон відбувся 19. жовтня при великій участи Його приятелів і членів відділу. — Хай канадійська земля буде Йому легкою! О. Недошитко, секр.

Дня 23. жовтня 1951 р. помер у 68. році життя

МАТВІЙ БАРАЛЕЦЬКИЙ,

довголітній член Тов. Запорозька Січ, від. 155 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж.

Покійний походив зо села Долиняни, пов. Рогатин, Галичина. До У. Н. Союзу вступив в 1910 р. Полишив у смутку жену Анну, 3 дочки Катерину, Тессі і Марію, 3 сини Василя, Миколу і Стефана, дві сестри і двох братів.

Похорон відбувся 27. жовтня з дому жалоби до гр.-катол. церкви при участи родини, знайомих та кревних, а рівнож членів Тов. Зап. Січ. Тлінні останки похоронено на гр.-катол. цвинтарі в Перт Амбой. — В. Й. П.!

М. Чумер.

● РОЗШУКИ ●

Новий еміґрант АНДРІЙ ЛЕМПІЦКА з Озірної прошу подати свою аресу
ТЕОФІЛЬ СІНКОРІЗ
91 Linden St., Passaic, N. J.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ТАРЗАН, ч. 2717. Ще один пропав

DAY AFTER DAY THE SAFARI FORGED AHEAD. AS THE DAYS PASSED AND TARZAN FAILED TO RETURN, EVEN D'ARNOT'S HOPE BEGAN TO WANE.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

SUDDENLY THE JUNGLE SILENCE WAS SHATTERED BY A LOUD CRY. THE BEARERS DROPPED THEIR LOADS AND LOOKED AHEAD UNEASILY. "TROUBLE, CHIRAM!" D'ARNOT GRUNTED. "COME ON!"

"LARSON BWANA!" CRIED THE FRIGHTENED HEADMAN. "THAMBI TUPU — DEVIL SPIRIT, CATCHUM!"

"WHAT HAPPENED, N'GOMA?" D'ARNOT DEMANDED CALMLY. "BWANA LARSON WALK PAST BIG STONE," N'GOMA CHATTERED. "PRETTY SOON NO MORE! HIM GONE!"

День за днем виправа посувалася вперед. Тарзан не повернувся, навіть надія Д'Арнота почала щезати.

Нагло голосний викрик перервав тишу нетрів. Носильники кинули свій вантаж і споглядали неспокійно вперед. „Клопіт, Хіраме!" — застогнав Д'Арнот. — „Ходи сюди!"

„Пане Ларсон!" — закликав переполоханий провідник. — „Що сталося, Н'Ґома?" — запитався спокійно Д'Арнот.

„Пан Ларсон спіткнувся об великий камінь", — відповів, дзвонячи зубами, Н'Ґома. — „Незабаром і мене не стане. Я пропаду!"